

še oprašanje vsili: „Koliko hiš je ta berač obhodil, de je toliko krajcarjev skupej spravil? in koliko se je lagal, de je revež?!

Iz Razdertiga. A. O-a. Čeravno sim kmet, vunder potrebo šol živo spoznam, in zavoljo tega se ne morem zderžati, da bi v „Novicah“ ne naznanil od nove šole, ki se je zdaj v mali vasi — Lužéh — blizo županije Razderske napravila; namen je scer dober — ali kako se bo izvoljeni učitelj obnašal — — bo skušnja učila! Potreba bi marveč bilo, da se imenovana vasica in več družih bližnjih, kakor velko in malo Ubelsko, Brezje, Berdo, Hruševje, Slavinje in Sajovče, ki so k večimu 3 četerti ure od Razdertiga, zedinile in v Razdertim veči šolo napravile. Samo iz Razdertiga je zdej otrok čez 70 za šolo, večidel bolj ubozih starišev, ker nekteri bogati otrok nimajo, drugi pa svoje otroke v mesto v veči šolo lahko pošlejo. Prav potreba bi bilo, da bi gospodje, ki pri šolah zamorejo kaj pripomoči, pripomogli, da bi se tudi naša šola v pregled vzela in v boljši stan pripravila. Častiti gosp. tehant Postojnski, potrebo dobre šole pri nas spozna je, so, kakor zvemo, to unidan nadzorniku ljudskih šol g. dr. Močniku živo priporočili.

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz štajersk. slovenskih goric. — r. „Novice“ so v 13. listu letošnim „Drobtincam“ pravično zasluženno hvalo dale; povejte še tudi iz naše pozabljene Sekovske škofije našo vročo hvalo in zahvalo za „obče ljubljene Drobtince.“ Zares! po vsej pravici so „Novice“ omenile „slavniga slov. pisatelja gg. knezoškofa hvaliti, bi bilo vode morju prilivati.“ Alj česar polno je sercé, rado iz ust gré: tako tudi mi iz polnega serca mil. g. knozoškofu rečemo trikrat „živijo!“ Namesti šolske mladeži se jim še posebej zahvalimo za prelepe, mile pesme, ktere so nam letošne „Drobtince“ podarile za vsaki dan pred šolo in po šoli skoz celi teden. Besede v teh pesmah so lepo vbrane, častitljive, šolski mladeži primerjene. Še bolj bi nam se pa bile te mile pesmice prikupile, ko bi bili napevi pri vsih tudi častitljivim besedam popolnoma primerni. Vredne so prav izversnih napevov.

Novičar iz mnogih krajev.

Za gotovo se pripoveduje, da se bojo cesar 15. maja v Lvov podali, in da se bojo potem z ruskim caram na meji snidili. — Zopet se je jelo govoriti, da misli vlada toliko zaželjene deželne zборе skorej skupej poklicati; ta up iz tega izvira, ker je neki ministerstvo deželne poglavarje vprašalo: ali so pripravne zbornice že povsod. — Ker se od vsih strani, v mestih in po kmetih, zmirej več tožb zoper svojglavnost pôslov sliši, je ministerstvo za potrebno spoznalo, nove poselske postave dati; zato je poslalo vsim deželnim poglavarjem naukaz, da naj po posvetovanju z duhovnimi, županijski in umnimi gospodarji osnovo poselskih postav ministerstvu predloži. Kmetijske družbe na Krajnskim, Štajarskim in Koroškim so, kar je nam znano, v tem že marsikaj pripravile. — Dunajske vradne novice razglasé, da je bilo mesca svečana državna papirniga denarja za 359 milijonov in 370.824 gold.; — mesca marca pa 359 mil. in 757.031 gold. med ljudmi. — Ministerstvo denarstva bo neki skoraj dohodke našiga cesarstva za to leto 1851 razglasilo, ki so na 240 milijonov gold. postavljeni; namreč za prodajstvo tobaka 30, soli 30, za dohodke iz vžitnih

davkov 35, za prodajo kolka (štempelj) 15, za poštné dohodke 5, za loterijne dohodke 10, za takse 18, za colne dohodke 20, za davke 75, in za mnoge druge dohodke 2 milijona gold. — Novi krajcarji bojo prišli skoraj na dan, ki bojo neki prav pripravi in lični. Tisti teški krajcarji (po 2 krajc.) se ne bojo več kovali. — Učitelji iz Tiroljskiga so prosili ministerstvo za poboljšanje svojih revnih dohodkov; g. minister uka jim je odgovoril: „da se bo poboljšanje učiteljskih dohodkov v celim cesarstvu kmalo upeljalo.“ — Na ukaz ministerstva vojniškiga se ima meja proti Krajni na Turškim, kjer je že dolgo časa huda vojska, od cesarskih vojakov posesti, katerim zapovednik je generalmajor Rajlič. — Velika obertnijska razstava v Londonu na Angleškim, kakoršne še nikoli ni bilo in je mende tudi ne bo, se bo odpérla 1. majnika. Od vsih dežel vrejo ljudje skupej, to imenitno rezstavo viditi; dozdej so že staniša za 340.000 ptujcov najete. — Vinorejci Budskih goric na Ogerskim pričakujejo hudo letinsko vročino in večkrat točo, za to ngrade pridno zavarujejo (asekurirajo) — 16. dan t. m. je na Parskim ubila strela nekiga kmeta, ki je na polju oral, in zavolj hudiga vremena pod drevó bežal. Grozno nevarno je, o hudim vremenu se pod drevesa vstopiti, kamor tako rado treši. — Obravnava nemških zadév je še na tistim mestu kjer je bila. — Okoli Frankobroda se bo neki velika armada iz 60.000 vojakov postavila, avstrijska vlada bo poslala v ta namen 20.000 mož; ravno toliko tudi pruska; parska 10.000, druge manjši države pa vse skupej 10.000 mož. — V Bolonii na Laškim so zasačili društvo, ki je naše dvajsetice ponarejalo.

Slovenske besede

v Liburnii (Istrii) po g. Jak. Volčiču nabraja.

Popaša Abweideschaden, — polutak $\frac{1}{2}$ Kreuzer, — svečati in grosser Noth mit Leihen helfen. — opevarija Singgebühr, — opevalo Singpflicht, — mlaskati kauen, — gruh Steingerölle, — oporišće Stützpunkt, — pužal Fackel, — linda Fensterdach, — ponikva Kesselthal, — palivo brandig, — cigalić der Heber, — mljava ein Stange, — strem ein Vordach, — tresati tresariti irren, — treso verkehrt, — obličje die Larve, — ožark otrink, — tveza Spitzen, — zamah Stopel, — dimje Gegend der Geschlechtstheile, — bruska Steinsplitter, — serh Schauer (grizzoli), — muhte gratis, — žvah Zunder, — deravica Sodbrennen, — hojba das Gehen, — lagina Erleichterung, — kotorata Fallthür, — snebiti abortiren, nicht reciproce, ganz aktiv.

Mojimu narodu.

Ako za te, rod slovenji!
Moje serce ne gori,
Stvarnice mi sêrd ognjeni
V divji vihri naj gromí.

Dokler mi mazinec miga,
Dokler duša je v teles',
Naj se vedno bolj užiga
Ta ljubezen, dar nebes!

Kadar pod zelenim plajšam
Bom zagernjen mirno spal,
Ona — terdno se zanašam —
Bo puhtela še iz tal!

Poženčan.

 **Naznanje.** Tretja pola 4. dela „živinozdravništva“ bo v saboto na svitlo dana.